BİR DAVA VE GÖNÜL KARDEŞİMİN ARDINDAN

METİN ALPASLAN

Dünya sürgününü tamamlayan aziz kardeşim, dostum, dava ve yol arkadaşım Cevat Özkaya'yı ebedî âleme uğurlamanın derin hüznünü ve ömrümün en ağır sınamalarından birini yaşıyorum. Aynı davanın yükünü omuzladığımız, sevinçte ve kederde yan yana durduğumuz ve şimdi rahmeti Rahman'a yolcu ettiğimiz Cevat kardeşimle ilişkimiz sıradan bir dostluktan daha öte, yarım asrı aşan bir dava, mefkûre ve gönül beraberliğiydi. Böyle bir kaybın ardından kalem oynatmak çok zordur. Çünkü yazılan her cümle, bir ömrün, yaşanmış bir hatıranın ve bir kardeşliğin yükünü taşır.

Hayat bazen insana dostlar verir bazen arkadaşlar. Fakat çok nadir olarak da insanın karşısına, yolunu, idealini, derdini ve duasını paylaştığı gerçek dost, gerçek dava arkadaşları çıkarır. Merhum kardeşim, benim için sırtını tereddütsüz dayayacağın gerçek bir dost, gerçek bir yol arkadaşıydı. Elli yılı aşan dostluğumuz ve kardeşliğimiz boyunca yalnızca aynı yolda yürümekle kalmadık; aynı ideallere inandık, aynı umutları taşıdık, aynı hedefler uğruna aynı sorumlulukların altında omuz omuza birlikte mücadele verdik. Nice zorlukları beraber göğüsledik. Nice sevinçleri, nice üzüntüleri birlikte paylaştık. Zaman geçti, yıllar birbirini kovaladı ama aramızdaki muhabbet, güven ve kardeşlik duygusu hiç eksilmedi. Çünkü bizi bir arada tutan şey menfaat değil, makam değil, dünya hesabı değil; inanç, sadakat ve ortak ideallerdi.

Metin Alpaslan, Cevat Özkaya (Edremit 2024)

O, sadece yakın bir dost değil; dünya ve ahiret kardeşi olarak gördüğüm, hayattaki en kıymetli yol arkadaşlarımdan biriydi. Onu düşündüğümde aklıma ilk olarak vefa geliyor. İnsan kendini onun yanında iyi hissederdi, güvende hissederdi. Dostluğunda samimi, sözünde güvenilir, duruşunda kararlı, ilkeli ve gayretli bir insandı. İnsanların zor zamanlarında yanında olmayı

Soldan sağa İdris Turan İlter, Osman Aslan, Metin Alpaslan, Cevat Özkaya, Metin Mahitapoğlu (22 Mart 2008, Trabzon AKV şubesinin önü)

kendisine görev bilen, gönül incitmekten sakınan, herkese faydalı olmaya çalışan müstesna şahsiyetlerden biriydi.

İslâmî düşünce ve kültür dünyamıza uzun yıllar emek veren, yayımladığı kitaplar ve konuşmalarıyla Türkiye'nin entelektüel birikimine derin katkıları olan, yayıncılığı popülizmden uzak, para kazanmak için bir meslek olarak değil şuur veren, hakikat arayışına sevk eden, fikir ve hizmet alanı olarak yapan bir mücadele ve dava adamıydı. Gelecek nesillere bir medeniyet hafızası bırakmak, düşünce dünyasını beslemek ve fikrî bir istikamet vermek için mücadele eden, kitaba sevdalı bir kültür neferi, bir hareket adamıydı. AKV'deki çalışmaları, düşünce hayatımıza yaptığı katkılar, yetişmesine vesile olduğu insanların şahsında yaşamaya devam edecektir.

İslâmî camiaya farklı bir ufuk açarak İslâmî düşünceyi besleyen Pınar Yayınları, Açılım Kitap ve *Umran* dergisi ile fikir dünyasındaki çalışmaları, Bosna Dayanışma Grubu ve MAZLUMDER gibi sivil toplum kuruluşlarındaki fedakâr gayretleri, gönlünü mazlum coğrafyalara açıp sorumluluk üstlenmesi, ömrünü adadığı davasında zulme karşı duyarlılığının, adalet arayışının ve insanlık sorumluluğunun müşahhas örnekleridir.

Pınar Yayınları'nın kuruluşuyla hem hamallığını hem tasnifçiliğini hem de editörlüğünü yaptığı yayıncılıkta usta bir isim olan kardeşimiz, *Oryantalizm* kitabı ile Edward Said'i, çeşitli kitaplarıyla Roger Garaudy'i, Frantz Fanon'u, W. Hallaq'ı, Izutsu'yu, Taha Abdurrahman'ı bu topluma taşıyarak çok değerli eserler kazandırdı. İslâm düşüncesinin farklı coğrafyalardaki temsilcilerini Türkiye okuruyla buluşturdu. Cemil Meriç'i, Alev Alatlı'yı dikkatimize sunan, İslâm dünyasının fikir akımlarını ve öncü isimlerinin eserlerini okuyucuyla buluşturan oydu. Cevat kardeşim yalnızca kitap basarak yayıncılık yapan biri değil; inancın, fikrin kuşaklara aktarılmasında, düşüncenin yaşamasında ömür tüketen bir insandı.

Tevazuu, ilkeli duruşu, fikrî derinliği, vakur ve sebatkâr mücadelesiyle temayüz etmiş, İslâmî camiaya yön veren öncü isimlerdendi. İslâm dünyasının içinde bulunduğu perişan hali dert edinen, her daim sahada aktif olan yiğit bir dava adamıydı. Hak ve adalet mücadelesinde daima en önde oluşu ve mazlumların yanında yer alma konusundaki hassasiyeti daima hatırlanacaktır.

Düşünceyi, fikri ve insani değerleri aynı potada mezceden, insani ilişkileri, dostluğu, vefalı davranışlarıyla camia üzerinde derin izler bırakan bir gönül eriydi. İnandığı değerlerden taviz vermeyen, sözüyle özü bir, mütevazı ama vakur duruşuyla ömrünü mücadelesine, fikir ve kültür hayatına hizmet etmeye adadı. Fikir çevrelerinin bir araya gelerek hakikati aramaları gerektiğini, yeni bir fikri sıçramaya ihtiyaç olduğunu her daim dile getirdi.

Mücadele Birliği dağıldıktan sonra birçok kişi derdini davasını bırakıp geri çekilirken, o pes etmedi, gayret ve umudunu yitirmeyip kendisi gibi düşünen bir gurup arkadaşıyla davaya hizmet yolunda mücadelesine devam etti. Kendisine "Sana ihtiyacımız var, istifa et gel!" dendiğinde işini, mesleğini/öğretmenliğini tereddüt etmeden bırakıp gelen, mal, mülk, makam, mevki önemsemeyen, para ve kariyere önem vermeyen, davasını ömrünün sonuna kadar omuzlarında taşıyan bir serdengeçtiydi. İnandığı değerleri hayatının merkezine koyarak yaşayan, bedel ödemekten çekinmeyen, varlığından güç alınan, ömrünü davasına adayan bir "Umran" yolcusuydu.

Onu tanıyanların hafızasında en çok yer eden tarafı, insani özellikleriydi. Kurduğu dostluklar, insanlara gösterdiği samimiyeti, vefası, zarafeti ve gönül ehli tavrı, çevresindeki herkesin hayatında silinmeyecek izler bıraktı. Konuştuğu, tanıştığı, yol yürüdüğü her insanda güzel hatıralar bırakan babacan ve müşfik bir duruşu vardı. O, dostluğun hakkını veren, zor zamanlarda insanın yanında duran, sevinçleri çoğaltan ve kederleri paylaşan nadir insanlardan biriydi.

İnsana sevgi bahşeden nezaket ve zarafetle dolu bir yanı vardı. İnansın veya inanmasın her insanı varlık olarak kıymetli görür, insanları kimliğiyle ayırt etmeden Âdemin çocuklarına saygı duyulmasını söylerdi. İnsanlığın vicdanını diri tutmaya çalışan gerçek bir münevverdi. Farklılıkları bir ayrışma sebebi olarak değil, insanlığın zenginliği olarak görürdü. İnsanlığa faydalı olmak için ömrünü ortaya koyan, yaratılış gayesine göre yaşayan, istikametini hiçbir zaman şaşırmayan, samimiyeti, gayreti ve kibarlığıyla maruf bir kişiliği vardı. Daima iyiliğe omuz veren, başkasının derdiyle dertlenen biriydi. Yardım ve infak etmeyi şiar edinen, başkalarının dertleriyle dertlenen, yaralara merhem olmaya çalışan ve daima veren bir el oldu.

Bugün aramızdan ayrılmış olsa da sesi, sözü, duruşu ve örnek kişiliği gönüllerimizde yaşamaya devam edecektir. Çünkü bazı insanlar yalnız yaşadıkları yıllarla değil, gönüllerde bıraktıkları güzel izlerle, yetiştirdikleri insanlarla ve temsil ettikleri değerlerle hatırlanırlar. Cevat kardeşim de böyle bir hayat yaşadı. Ölüm onu bizden ayırdı ama hayattayken ortaya koyduğu eserler, verdiği emekler ve geride bıraktığı güzel hatıralarla aramızda yaşamaya devam edecektir.

Merhum kardeşim geride unutulmayacak bir hatıra, sarsılmaz bir dostluk ve güzel bir isim bırakarak Rabbine yürüdü. Onun yol arkadaşlığı, sesi, sözü, varlığı hepimizin gönlünde unutulmaz hatıralar bırakmıştır.

Şimdi "Umran Yolcuları" olarak bize düşen; onun aziz hatırasını yaşatmak, onun hayatını adadığı davası yolunda yürümek, onun güzel hasletlerini hatırlamak ve onun için dua etmektir.

Güle güle aziz kardeşim... Yarım asrı aşan yol arkadaşlığımız bu dünyada sona ermiş olabilir; ancak dostluğun, vefan ve hatıran gönüllerimizde yaşamaya devam edecektir. Biz seni hep iyi bildik, sana olan muhabbetimiz ebediyen yaşayacak, seni daima hayırla ve dualarla anacağız.

Rabbim sana rahmetiyle muamele etsin; mekânını cennet, makamını âli eylesin. Bizleri de bir gün, uğruna birlikte emek verip mücadele ettiğimiz hakikat yolunda ve ebediyet yurdunda yeniden buluşturtursun.